

הנחש בעל שבעה ראשים

יוון

היה פעם מלך ששלח את אנשיו למסע תגליות ארוך. הוא אסף את הצי שלו והמלחים והם הפליגו ימים ולילות עד שהגיעו לאי. על האי ראו יער של עצים גדולים ותחת כל עץ שכב אריה. ברגע שהאנשים יצאו לחוף האריות קמו וניסו לטרוף אותם. אחרי מאבק ארוך הם התגברו על האריות אך תוך כדי כך נהרגו אנשים רבים.

אלה שנותרו עברו דרך היער ומצאו בצדו השני גן נהדר, מלא צמחיה יפה ופרחים. ובגן הם מצאו גם שלושה מעיינות שמאחד מהם זרם כסף, משני זהב ומשלישי פנינים. האנשים פתחו את תרמיליהם והתחילו למלא אותם באוצרות.

במרכז הגן היה אגם גדול וכשהתקרבו אליו האגם התחיל לדבר ואמר "מי אתם ומה מביא אותכם הנה? האם באתם לבקר את המלך

שלנו?" אך האנשים לא ענו כלום מרוב פחד. ואז אמר האגם "הפחד שלכם מוצדק כי אתם בסכנה גדולה. למלך שלנו שבעה ראשים.

כרגע הוא עוד ישן, אבל בקרוב יתעורר ויבוא אלי להתרחץ! וי לאלה שיפגשו אותו כי אין דרך לברוח ממנו. אך אם אתם רוצים להינצל עשו כפי שאומר לכם. פשטו את בגדיכם ושימו אותם לאורך השביל מהארמון ועד כאן. המלך אוהב להחליק על מצע רך ויגיע הנה מרוצה. הוא יעניש אותכם אבל לא יטרוף אותכם וייתן לכם ללכת."

האנשים עשו מה שאגם אמר וכעבור כמה רגעים האדמה התחילה לרעוד ונפתחה באי-אלה מקומות שמהם יצאו אריות, נמרים ועוד חיות טרף. הם נעמדו סביב הארמון, ומהארמון יצאו גם חיות טרף אחרות שהלכו בעקבות המלך שלהם, הנחש בעל שבעה ראשים.

הנחש החליק על הבגדים שהיו מונחים לאורך השביל, ניגש לאגם ושאל מי פיזר את הבגדים בדרכו.

האגם סיפר שאלה הם אנשים שבאו לחלוק לו כבוד.

המלך ציווה להביא את האנשים לפניו. הם כרעו על ברכיים וסיפרו את קורותיהם. ואז המלך ענה בקול עצום ורם "מאחר שהעזתם לבוא לכאן אני מחליט להעניש את ארצכם.

כל שנה עליכם להביא הנה שנים-עשר צעירים ושתיים-עשר נערות כדי שאוכל אותם. אם לא תעשו כך, אבוא ואשמיד את כל העם שלכם."

הוא ציווה על אחת החיות שלו להראות להם איך לצאת מהגן והם חזרו לספינותיהם והפליגו חזרה לארץ שלהם. שם הם סיפרו מה קרה.

כאשר הגיע זמן בו חייבים היו לשלוח את הקורבנות לנחש בעל שבעה ראשים, המלך הוציא מכרז והזמין תריסר צעירים ותריסר צעירות להתנדב למען הצלת העם שלהם. ומיד התנדבו רבים לכך, ואפילו יותר ממה שהיה נחוץ.

נבנתה ספינה מיוחדת בעלת מפרשים

שחורים והצעירים עלו עליה והפליגו לארץ מלך הנחש. כאשר הגיעו לשם הלכו מיד

לאגם והאריות הפעם לא הפריעו להם ולא ניסו לטרוף אותם. הם גם לא ראו את מעיינות האוצרות וגם האגם לא דיבר אליהם. הם המתינו עד שהגיע המלך הנחש תוך רעש ורם, וטרף אותם מיד. אזי צוות הספינה חזר הביתה. כך היה גם שנה אחרי כן וכך הדבר נמשך שנים רבות.

המלך של הארץ האומללה הזדקן, וכך גם המלכה, אך ילדים לא היו להם.

יום אחד ישבה המלכה ליד חלון ובכתה על כך שאין לה יורש ושכתר המלכות יבוא לידיים זרות אחרי מותו של המלך. פתאום הופיעה לפניה אישה זקנה עם תפוח עץ בידה ושאלה "מדוע את עצובה כל כך מלכתי ומדוע תתייפחי?"

"הו, אישתי הטובה" ענתה המלכה "אני אומללה כי אין לי ילדים."

"אם זה מה שמדאיג אותך" אמרה הזקנה "אז תקשיבי לי. אני נזירה ממסדר הטוות

וכשאמי מתה השאירה לי תפוח עץ. מי שאוכל את התפוח יוולד לו ילד. " המלכה קנתה את התפוח מהנזירה ונתנה לה כסף תמורתו. אחר כך קילפה את התפוח ואת הקליפות זרקה דרך החלון. בדיוק אז עברה שם סוסה מאורות המלך ואכלה את הקליפות. אחרי זמן מה המלכה ילדה ילד והסוסה סיח זכר.

הילד והסיח גדלו יחד ואהבו מאוד זה את זה. במשך הזמן המלך והמלכה מתו והבן שלהם, שהיה כבר בן תשע-עשרה, קיבל את המלוכה.

יום אחד, כאשר הוא והסוס דיברו ביניהם, אמר הסוס "הקשיב לי. אני אוהב אותך ואני מאחל כל טוב לך ולארץ שלך. אם תמשיך לשלוח כל שנה תריסר בנים ותריסר בנות למלך הנחש, הארץ שלנו תתמוטט. עלה על גבי ואביא אותך לאישה שתדריך אותך איך להרוג את הנחש."

הצעיר עלה על הסוס וזה הביא אותו להר גבוה שתחתיו מצאו מערה גדולה. בפתח

ישבה אישה זקנה וטווה. זה היה המנזר של מסדר הנזירות הטוות והזקנה הייתה ראש המנזר. סביב קירות המערה היו מיטות חצובות בסלע, שעליהן ישנו הנזירות. במרכז המערה בערה אש והנזירות חייבות היו לשמור עליה תמיד ולא לתת לה לגווע. המלך נפל על ברכיו לפני ראש המנזר וביקש לדעת איך ניתן להרוג את מלך הנחש בעל שבעה הראשים. הזקנה אמרה לו לקום, חיבקה אותו ואמרה "דע לך שזו אני ששלחתי נזירה מכאן לאמך. כך נולדת אתה וכך גם הסוס שלך, שבעזרתו תשחרר את העולם מהמפלץ.

הנה מה עליך לעשות. העמס צמר על הסוס ואני אראה לך מעבר סתרים אל ארמון הנחש, מעבר שמוסתר מחיות הטרף. תמצא את המלך ישן על מיטתו ומעליו תראה חרב תלויה. רק בחרב הזו ניתן להרוג את הנחש כי כל ראש שיכרת, אחר יצמח במקומו. עליך לזחול לתוך החדר ולאטום את הפעמונים שסביב המיטה עם הצמר שתביא.

אז הורד את החרב ותן לנחש מכה בזנבו.
הוא יתעורר וינסה לתפוס אותך אך אתה
תכרות לו ראש, תמתן שהראש השני יופיע
במקומו ותכרות גם אותו וכך הלאה עד
שתכרות את כל שבעה הראשים שלו אחד
אחרי השני.

היא בירכה אותו והובילה אותו למעבר
הסתרים. דרך המעבר הוא הגיע לארמון
הנחש ותוך הקפדה על הוראותיה הצליח
להרוג את המפלץ.

כשחיות הטרף שמעו על מותו של המלך
שלהם הן מיהרו לארמון כדי להתנקם, אך עד
אז המלך הצעיר היה כבר רחוק משם. הוא
הגיע לממלכתו בשלום וכך שחרר את ארצו
מהעריצות הנוראה.